

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

Tal

Bryssel den 13 oktober 2016

Tal av Klaus-Heiner Lehne, Europeiska revisionsrättens ordförande

**Presentation av revisionsrättens årsrapport för 2015
Europaparlamentets budgetkontrollutskott
Bryssel den 13 oktober 2016**

Det talade ordet gäller.

ECA Press

Mark Rogerson – talesperson T: +352 4398-47063

Damijan Fišer – pressekreterare T: +352 4398-45410

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxemburg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA Youtube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA) eca.europa.eu

M: +352 691553063

M: +352 621552224

Fru ordförande.
Fru vice ordförande Georgieva.
Ärade ledamöter av Europaparlamentet.

Det är en stor ära för mig att få presentera Europeiska revisionsrättens årsrapport för 2015 i år – som är mitt första år som revisionsrättens ordförande och också min första månad på jobbet.

Händelser som har inträffat sedan slutet av 2015 skakar Europeiska unionen i dess grundvalar och har lett till att vi har gått in i en period av introspektion. Frågan som alla nu ställer sig är: Varför vänder så många medborgare det europeiska projektet ryggen? Jag tror att svaret på den frågan delvis handlar om att vi – EU-institutionerna – till viss del har förlorat medborgarnas förtroende. En stor utmaning för EU under de kommande månaderna och åren blir att vinna tillbaka det förtroendet. Och jag tror att Europeiska revisionsrätten har en viktig roll att spela i den processen. Under några minuter skulle jag därför vilja blicka framåt mot det som måste göras men också se tillbaka på det som vi konstaterade i vår rapport för 2015.

Det är tydligt att det behövs reformer. Men hur de reformerna än kommer att se ut måste de byggas på en solid finansiell grund. Oavsett om EU har 28 eller 27 medlemsstater kommer det att vara precis lika viktigt med en sund ekonomisk förvaltning. Vi ser fyra beståndsdelar som särskilt viktiga.

För det första måste EU ha en god redovisning. Människor kan inte tänka sig att lita på oss om de inte tror att vi tar hand om deras pengar ordentligt och tydligt redovisar hur vi gör det.

EU:s räkenskaper för 2015 upprättades i enlighet med internationella standarder och gav i alla väsentliga avseenden en rättvisande bild. Vi kunde därför ännu en gång lämna ett uttalande utan reservation om deras tillförlitlighet.

Men de belopp som ska betalas under det innevarande året eller de kommande åren är fortfarande mycket stora. Och kommissionen har inte tagit fram någon likviditetsbudget för de kommande sju till tio åren. Med en sådan likviditetsbudget skulle intressenterna kunna förutse framtida betalningskrav och budgetprioriteringar. Det skulle också bidra till att återskapa förtroendet. Den betalningsprognos på medellång sikt som kommissionen har gjort är ett steg i rätt riktning.

För det andra måste EU se till att dess finansiella regler tillämpas korrekt.

De pengar som tillförs och används i den nuvarande EU-budgeten bokförs korrekt, men det görs fortfarande alltför många misstag när de används, framför allt i medlemsstaterna. Den uppskattade felnivån, som mäter graden av oriktigheter, är 3,8 % för betalningarna 2015. Det är i stort sett samma nivå som de senaste åren men fortfarande över vår väsentlighetsgräns på 2 %.

De högsta uppskattade felnivåerna konstaterade vi återigen inom Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (5,2 %) och inom Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning (4,4 %). Den lägsta uppskattade felnivån gällde administrativa utgifter (0,6 %).

Den goda nyheten är att de korrigerande åtgärder som vidtogs av myndigheter i medlemsstaterna och kommissionen hade en positiv effekt på den uppskattade felnivån. Annars skulle den ha hamnat över 4 %.

Och kommissionen har gjort en bedömning av effekten av potentiella, framtida korrigerande åtgärder för 2015.

Kommissionen har visserligen vidtagit åtgärder för att förbättra sin riskbedömning och öka effekten av de korrigerande åtgärderna, men kan göra mer.

Det vore lovvärt om man kunde återvinna så pass mycket pengar att felnivån hamnar under två procent. Men vi anser fortfarande att det är bättre att förebygga än att bota.

Det vore mycket bättre för de europeiska skattebetalarna om kommissionen och medlemsstaterna använde mer av pengarna korrekt redan från början i stället för att tvingas ödsla tid, kraft och pengar på att återkräva dem efter det att misstag har konstaterats.

Om kommissionen, myndigheterna i medlemsstaterna eller oberoende revisorer hade använt sig av all den information som de hade tillgång till skulle de ha kunnat förebygga eller upptäcka och korrigera en stor del av feLEN innan betalningarna gjordes.

Våra resultat tyder också på att det går att minska feLEN om man förbättrar utformningen på utgiftssystemen.

Något som har en stor inverkan på felnivån är de olika riskmönstren när det gäller ersättningssystem, där EU ersätter stödberättigande kostnader för stödberättigande verksamhet på grundval av kostnadsredovisningar från stödmottagare, och stödsystem, där betalningen görs förutsatt att villkoren är uppfyllda. Felnivån för ersättningar (5,2 %) är mer än dubbelt så hög som för stöd (1,9 %).

Människor kan inte lita på ett system som de inte förstår. Om utgiftssystemens utformning förbättras kommer feLEN att minska och göra att man kan använda systemen med ökat förtroende.

Fru ordförande, ärade ledamöter.

I en tid då många inte kan ta välstånd för givet måste medborgarna få veta att varje euro som används för deras räkning används väl från början och ger bästa möjliga effekt.

Det betyder också att man måste se till att tillräckligt mycket medel går till överenskomna politiska prioriteringar samtidigt som man har tillräckligt mycket pengar i reserv för att klara en kris. Med de nuvarande förfarandena har båda sakerna visat sig vara svåra att genomföra.

Av det skälet talade min företrädare om behovet av en "helt ny strategi".

Det är ännu för tidigt att säga om detta kan bli verklighet och i så fall när. Men vi har redan fått ta del av halvtidsöversynen av de aktuella utgiftsplanerna.

Den innehåller en rad lagstiftningsförslag som syftar till att göra budgeten flexiblare och förenkla de finansiella reglerna. Revisionsrätten kommer att yttra sig över förslagen i sinom tid.

Vi välkomnar den inriktning på resultat som kommissionen återigen har efterlyst. Men en dimension som fortfarande saknas är valuta för pengarna – och det för mig in på den tredje beståndsdel i en sund ekonomisk förvaltning.

Medborgarna vill och måste få se att EU säkerställer valuta för pengarna. De måste uppleva att de får bättre villkor än vad deras egna nationella myndigheter skulle ha lyckats uppnå på egen hand.

Men gav EU-projekten valuta för pengarna under 2015? Var deras mål realistiska från början? Var de kostnader som de medförde rimliga – där "rimliga" definieras i förhållande till ett tydligt riktmärke? Var programmet eller projektet dyrare eller billigare än det skulle ha varit på en annan förvaltningsnivå?

De här frågorna kan inte få något enkelt svar förrän rapporteringsförfarandena är de rätta.

I år lyfter vi fram de utmaningar som kommissionen står inför när det handlar om att rapportera om resultatet av Horisont 2020-utgifterna för forskning och innovation.

Vi konstaterade att Horisont 2020 visserligen hade blivit bättre jämfört med sjunde ramprogrammet, men kommissionen hade fortfarande begränsad förmåga att övervaka och rapportera om programmets resultat. Kopplingarna mellan kommissionens tio politiska prioriteringar och den strategiska ramen för Europa 2020/Horisont 2020 måste bli tydligare. Denna brist på tydlighet kan även drabba annan EU-verksamhet.

De indikatorer som kommissionen använder för att mäta resultat har blivit något bättre, men brister kvarstår. Kommissionens generaldirektorat måste också sätta upp bättre förvaltningsmål.

Återigen välkomnar vi kommissionens uppmaning i halvtidsöversynen om en enklare och mer integrerad rapportering om genomförandet och förvaltningen av EU-budgeten.

Det är något som vi har rekommenderat i flera år.

Vi har också sagt att ytterligare åtgärder måste vidtas när man inte får valuta för pengarna.

Om alla pengar har använts i enlighet med reglerna och redovisats korrekt så händer ingenting mer som det är nu. Men det borde det.

Det måste finnas verkliga incitament att få valuta för pengarna och inte bara handla om att nå utgiftsmålen och undvika att bryta mot reglerna.

Även om alla pengar redovisas och alla regler följs finns det nämligen ingen garanti för att EU-finansierade projekt ger valuta för pengarna.

Om människor inte vet om systemet arbetar för dem kan vi inte förvänta oss att de ska lita på det.

De behöver se konkreta resultat och veta vilka resurser som använts för att uppnå dem. Det sambandet – det vill säga hur stor valuta man får genom att använda pengarna – behöver bli mycket tydligare.

Fru ordförande, ärade ledamöter.

Förtroende kräver också öppenhet och garantier och de utgör den fjärde beståndsdelen i en god ekonomisk förvaltning.

Kommissionen måste rapportera om rätt saker till parlamentet och allmänheten, och vad som rapporteras måste kontrolleras ordentligt och granskas av en oberoende part.

Men den ökande användningen av finansieringsinstrument, som inte finansieras direkt genom EU-budgeten och inte heller granskas av oss, medför en större risk när det gäller både redovisningsskyldigheten för och samordningen av EU:s politik och insatser.

Våra revisioner är inte bara oberoende revisionsuttalanden utan också ett tillfälle för oss att lämna rekommendationer om hur EU:s ekonomiska förvaltning kan bli bättre.

Många av våra rekommendationer godtas och genomförs av kommissionen.

Men trots att medlemsstaterna i regel känner till våra rekommendationer ganska väl är det stor skillnad på hur omfattande den formella uppföljningen är. Det innebär att vi endast ser få bevis på att den nationella politiken och de nationella rutinerna har ändrats till följd av dem.

Fru ordförande, ärade ledamöter, EU:s ekonomiska förvaltning måste bli bättre. EU måste genomföra rätt reformer, och det snart.

Tidpunkten för beslut närmar sig med stormsteg. Vi kommer att presentera våra kommentarer till och idéer om kommissionens förslag och ser fram emot att diskutera dem närmare.

Om vi ska skapa ett finansiellt system för EU som gör att vi kan vinna tillbaka medborgarnas förtroende måste EU-institutionerna arbeta tillsammans. Jag är övertygad om att vi kan göra det.